

РЕШЕНИЕ

№ 1620

гр. София, 15.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Анета Юргакиева**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **11196** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на КФН срещу решение от 02.10.2020 г. по НАХД № 14197/2016 г. по описа на СРС, НО, 122 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № Р-10-244/19.04.2016 г., издадено от член на КФН, изпълняващ правомощията на заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв. на основание чл. 221, ал. 8, т. 7, вр. ал. 6 от ЗППЦК за нарушение на чл. 221, ал. 6, вр. чл. 212, ал. 1, т. 1 от ЗППЦК.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на постановеното от СРС решение. Моли се то да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Г., която поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - [фирма] – в съдебно заседание не се представлява.- От процесуалния му представител е постъпил отговор на касационната жалба, в който се моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендират се разноски.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Г., който счита касационната жалба за основателна и моли решението на СРС да бъде отменено, като бъде потвърдено НП.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 23.03.2016г било констатирано вследствие извършена документна проверка, че дружеството е вписано под № РГ-05-808 в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗКФН и спрямо което е наложена ПАМ с Решение № 51-ПД/29.01.2016г на КФН по чл. 212, ал. 1, т. 1, вр.чл. 100м, ал. 1, изр.второ, предл.последно на ЗППЦК, вр.чл. 31, ал. 3 пр. 2, т. 2, вр.чл. 33а вр. чл. 33, ал. 1, т. 1 от Наредба № 2/17.09.2003г за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация от публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа /Наредба №2/17.09.2003г./. Решението за налагане на ПАМ е връчено на жалбоподателя на 05.02.2016г. и тридневният срок за изпълнение на ПАМ, предоставен на дружеството-жалбоподател, изтича на 08.02.2016 г. включително.

Съставен бил АУАН № Р-06-166/23.03.2016 г., връчен на пълномощник на дружеството. Срещу АУАН постъпили възражения.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № Р-10-244/19.04.2016 г.

С въззивното решение, СРС е отменил Наказателното постановление, с мотив, че след изменение на Наредба № 2/17.09.2003г.– ДВ бр.63 от 12.08.2016г. извършеното деяние не съставлява нарушение.

Решението на СРС е допустимо, като краен резултат правилно, но по мотиви, различни от изложените. Въззивното решение е постановено, след изтичане на всякакви разумни срокове за произнасяне на съдебния състав, близо 4 години, след приключване на съдебното следствие и даване ход на съдебните прения /последното съдебно заседание в СРС е проведено на 02.11.2016г./

Касационният състав констатира, че към момента на постановяване на решението от СРС е изтекла абсолютната погасителна давност. Поради горното настоящият съдебен състав намира, че не следва да разглежда първоинстанционното решение по съществуващото, а следва да бъдат изложени аргументи само относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането ѝ още пред въззивната инстанция.

Преpraщачата норма на чл. 11 от ЗАНН предвижда, че по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Безспорно давността, изключваща наказателното преследване, е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. Изричните разпоредби на ЗАНН по въпросите за давността не уреждат абсолютната

давност като максимално възможна продължителност на административно-наказателното производство - чл.34 урежда сроковете за започване на административно-наказателното производство, съответно за издаване на НП след съставянето на АУАН, а чл.82 - давността за изпълнение на наложеното административно наказание с влязъл в сила и подлежащ на изпълнение акт. Следователно, в ЗАНН е налице непълнота, която се преодолява чрез субсидиарното прилагане на разпоредбите на общата част на НК на основание препращащата норма на чл.11 от ЗАНН.

В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”, чл. 79 предвижда, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл. 80 ал. 1 т. 5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания с изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай административнонаказателно производство е образувано. Разпоредбата на чл. 81 ал. 3 от НК е предвидила обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В цитираната разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. В конкретния случай давността е три години, а абсолютната давност съобразно разпоредбата на чл. 81 ал. 3 от НК е четири години и половина от момента на извършване или довършване на нарушението по аналогия от чл. 80 ал. 3 от НК. Нарушението е извършено на 09.02.2016 г., поради което и абсолютната давност за наказателно преследване е изтекла на 09.08.2020 г. и поради тези мотиви наказателното постановление следва да се отмени.

Тъй като правният резултат на отмяна на Наказателното постановление е налице с постановеното от СРС въззивно решение, то същото по изложените съображения следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски, но доказателства за извършването на такива не са представени, поради което такива не следва да бъдат присъждани.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.10.2020 г. по НАХД № 14197/2016 г. по описа на СРС, НО, 122 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

